

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.528/2011/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság, Debrecenben 2011. október 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. június 1. napján kihirdetett 2.B.760/2010/9. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 2011. június 1. napján kihirdetett 2.B.760/2010/9. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. vesztegetés büntetésben (Btk. 250. § (1) bekezdés). Ezért a bíróság őt halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, egyben vele szemben 200.000,-forint pénzmellékbüntetést szabott ki. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, az ügyben felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a vádlott felmentés érdekében, védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn és indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk. 89. § (1) és (3) bekezdése alapján hosszabb próbaidőre függeszse fel.

A vádlott védője a fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában kifogásolta, hogy az első fokon eljáró bíróság nem adta indokát annak, hogy a vádlott vallomását miért nem fogadta el, holott az ügyben meghallgatott tanúk hiányos, a bűncselekmény megvalósulására nézve ellentmondó vallomást tettek. A bíróságnak így esetében nem is állt rendelkezésére kétséget kizáró bizonyíték arra nézve, hogy a vádlott jogtalan előnyt kapott, és fogadott el. Hasonlóan nem lehet megállapítani a bűnösséget , valamint

kapcsolódóan sem. Ezen személyek esetén is önmaguknak ellentmondó tanúvallomások hangzottak el, szembesítésre nem került sor és a felismerésre bemutatás is szabálytalanul történt.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Be. 361. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

Az ügyész az indítványát változatlanul fenntartotta, és ismételten kifejtette azt az álláspontját, hogy a korrupciós cselekmények társadalomra veszélyességére figyelemmel, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama megfelelő, azonban a felfüggesztés próbaideje alacsony, így annak hosszabb tartamban történő meghatározását indítványozta.

A vádlott védője elsősorban a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését kérte. E körben kérte figyelembe venni, hogy megszületett a vádlott második gyermeke is, továbbá a vádlott alacsony jövedelemmel rendelkezik, vagyona csupán egy családi ház fele, és egy 10-11 éves Ford személygépkocsi, így a pénzmellékbüntetésnek sincs meg az alkalmazási feltétele. A vádlott ebben a körben az utolsó szó jogán előadta, hogy egy mezőgazdasági üzem portáján tud dolgozni, havi 56 000,- forintot keres, és a felmentését kérte.

A vádlott és védő perorvoslata nem megalapozott.

A Debreceni Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, valamint az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is.

Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró megyei bíróság a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, és a perrendi szabályokat is megtartotta. Nem észlelt az ítélőtábla a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de az ezen paragrafusban fel nem sorolt, egyéb (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértést sem kifogásoltak az eljárás résztvevői.

Az első fokon eljáró bíróság által megállapított tényállás így megalapozott, az alapvetően mentes, a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági hibáktól.

A tényállást a Be. 351. § (2) bekezdés b) és c) pontjára hivatkozással az időközben az első fokon megszületett ítélet óta bekövetkezett változásokra figyelemmel csupán azzal szükséges kiegészíteni a vádlott személyi körülményeit illetően, hogy a vádlott 2011 szeptemberétől kezdődően egy mezőgazdasági vállalkozás portáján dolgozik, és havi jövedelme 56 000 forint. 2011. október 4. napján megszületett második gyermeke, így jelenleg két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a vádlottat, a bejelentett tanukat a szükséges körben meghallgatta, tárgyalás anyagává tette az ügyben keletkezett okirati bizonyítékokat is. Beszerezte és értékelési körébe vonta a vád tárgyává tett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat, az azok között jelentkező ellentmondásokat okszerű, logikus mérlegeléssel oldotta fel, és ezen értékelő tevékenységéről a szükséges részletességgel adott számot ítéletének indokolásában. Az ítéltábla határozatát, így a megalapozott tényállásra alapította, az a másodfokú eljárásban is irányadó a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében. A felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a tényállás megalapozott voltára tekintettel eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállás alapján, az első fokon eljáró megyei bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényesen minősítette a cselekményét 3 rb. vesztegetés bűntettének (Btk. 250. § (1) bekezdés).

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság feltárt valamennyi alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító körülményt, azt csupán azzal szükséges kiegészíteni, hogy a vádlott további egy kiskorú gyermek tartásáról köteles gondoskodni. Ezen kiegészítés mellett is megállapítható, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés az alkalmazott pénzbüntetéssel együtt arányban áll a vádlott bűnösségével, az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, valamint az megfelel a Btk. 37. §-ában foglalt büntetési céloknak, és a Btk. 83. §-ában rögzített bünteteskiszabási elveknek. A Debreceni Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának 3 éves próbaidőre történő felfüggesztése nem tekinthető jelen ügyben eltúlzottan alacsony időtartamnak, így annak helybenhagyásáról rendelkezett. Ugyancsak nem látta indokát a pénzmellékbüntetés mellőzésének, annak mértéke összhangban áll a vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaival.

Az ítéltábla megállapította, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is helyesek, így az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

Debrecen, 2011. október 17.

Dr. Kardos Sándor sk..	Elek Balázs sk.	Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.B.760/2010/9. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.528/2011/8. számú végzésével 2011. október 17. napján jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2011. október 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

